

[Miljøministeren]

giminister, Birgitta Dahl, og jeg fuldt ud tilsluttet os.

Jeg har endvidere på den danske regerings vegne fuldt ud tilsluttet mig den danske delegations særudtalelse om, at valg af tidspunkt for Barsebäckreaktorernes lukning må undergives en selvstændig vurdering, og at denne vurdering og dermed værkets nedlæggelse må fremmes mest muligt. Jeg gør dog opmærksom på, at Barsebäckkomiteen havde til opgave at undersøge sikkerheden udelukkende ved Barsebäckværket og derfor ikke har behandlet spørgsmålet om rækkefølgen af de forskellige svenske kernekraftværkers afvikling.

Som et resultat af den dansk-svenske Barsebäckkomité's arbejde underskrev jeg og den svenske energiminister, Birgitta Dahl, på vore regeringers vegne den 11. april sidste år en aftale om informationsudveksling vedrørende Barsebäckværket. Ved aftalens underskrivelse understregede jeg, at afgørelsen om nedlæggelse af Barsebäckværket er et spørgsmål af vital interesse for et betydeligt antal danskere.

I lyset af de seneste hændelser i Sovjetunionen er bekymringen over Barsebäckværkets nærhed forståeligt nok ikke blevet mindre. Jeg vil derfor bede den svenske energiminister, Birgitta Dahl, om en drøftelse af, hvilke initiativer hun vil tage med hensyn til kernekraftværkerne i Sverige på baggrund af ulykken i Sovjetunionen.

Der har fra mange lande været rejst kritik af den manglende information om ulykken i Sovjetunionen. Erfaringerne med aftalen om informationsudveksling vedrørende Barsebäckværket og fra samarbejdet i øvrigt med de svenske myndigheder omkring Barsebäckværket kan danne grundlag for drøftelser med andre lande om aftaler om varslings-systemer vedrørende atomkraftværker.

Jeg har netop haft drøftelser med den østtyske statssekretær, som er den øverste ansvarlige for atomkraftsikkerheden i DDR. Drøftelserne afsluttedes med underskrivelse af en protokol om underretning, hvis der sker uheld på Greifswaldværket. Statssekretæren har med sin underskrift givet tilsagn om, at han vil anbefale en varslingsaftale mellem vore lande over for sin regering. Jeg forventer derfor, at en endelig varslingsaftale vil kunne indgås med DDRs regering snarest.

Jeg er meget tilfreds med det resultat, vi har opnået ved forhandlingerne med DDRs repræsentanter, men jeg vil samtidig understrege, at ulykken ved Kiev naturligvis har bevirket, at vi må tage behovet for bilaterale og internationale varslings-systemer op til fornyet vurdering. Den seneste tids begivenheder har gjort det klart, at også fjernereliggende installationer, som vi tidligere ikke har bekymret os om, kan indvirke på dansk område.

Jeg vil derfor foranledige, at Danmark viderefører arbejdet med at udbygge de bilaterale ordninger, således at vi bliver dækket forsvarligt ind med effektive varslingsordninger med vore nabolande, men også med Sovjetunionen og England. Ordningerne skal naturligvis gælde alle atomkraftværker i disse lande.

Efter regeringens opfattelse bør der imidlertid anlægges en toledet strategi på dette område. De bilaterale bestræbelser bør suppleres med forsøg på at nå frem til et omfattende internationalt varslings-system. Det er min hensigt at søge opbakning fra den størst mulige kreds af lande, og heriblandt selvfølgelig de nordiske lande, til et sådant internationalt varslings-system. Et naturligt forum kunne være den globale organisation IAEA, Det Internationale Atomenergiagentur i Wien, som bl.a. omfatter Sovjetunionen og de øvrige Østlande og derfor forekommer velegnet til at udforme en aftale om hurtig international varsling.

Den seneste tids begivenheder som følge af ulykken i Sovjetunionen må også give anledning til, at det danske beredskab og myndighedernes information til offentligheden vurderes nærmere. Jeg har derfor bedt miljøstyrelsen om inden den 1. september i år at komme med et oplæg vedrørende en beredskabsplan for hele landet. Jeg har endvidere bedt miljøstyrelsen nedsætte et udvalg med bl.a. medieeksperter, som skal komme med forslag til en forbedring af myndighedernes information. Endelig har jeg pålagt miljøstyrelsen inden sommer at udsende en pjece til befolkningen om Barsebäckberedskabet.

På denne baggrund finder jeg, at der er taget en række initiativer, som imødekommer den debat, der i den seneste tid er rejst om atomberedskabet, og samtidig respekterer, at nedlæggelsen af svenske kernekraftværker er et internt svensk anliggende.